

# Notes du mont Royal

[www.notesdumontroyal.com](http://www.notesdumontroyal.com)

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque électronique suisse



Τὰ σποῖδρα

Τῶν παλαιότων  
Γοινηῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,  
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ  
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Verustissimum Authorum Georgica, Bucolica, & Gnomica poemata quae super sunt.*

*Accessit huic editioni*

*Is. Hortiboni Thebeticarum Lectionum libellus.*

*Cetera sequentes paginae indicant.*

*Coloniae Allobrogum.*

Apuđ. Iohan. Vignon.  
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI  
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, praeter  
ea quae priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:*

*Primum Graeca ut quàm emendatissimè ederentur o-  
peram studiosè dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-  
liora.*

*Tertiò, quadam adiunximus carmina partim Theo-  
criti, partim aliorum poetarum, quae in priori deerant:  
quadam etiam quae in nullis reperias.*

*Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia  
non videbatur argumentum alienum, edere visum est.  
Postremò, Isaaci Hortiboni Lectionum Theocriticarum  
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum  
poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.*

I. CRISPINI. de sua editione  
ΣΙΣΤΕΥ

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:  
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*



OECONOMICA TOTIVS  
OPERIS PRAEFA-  
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.



RAVIORIBVS defessum labori-  
bus quid vetat in amēnos non-  
nunquam Poetarum hortos re-  
quiescendi gratia excurrere? Sa-  
nē fuit ea mihi iam dudum in-  
promo vendis (quoad potui) (li-  
terarū studiis voluntas, vt quum  
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-  
dis otij quid superesset, secundariis qui ad huma-  
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis  
qui viciniores origini, vt Plato monet in Phile-  
bo, miuus attactarum sordium habent: qui verbis  
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-  
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,  
& alijs cuiusque generis coloribus scitè omnia  
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-  
nis ab Homero poetarum principe cœptum esset,  
nunc alterum ab illo, Hesiodum Ascræum illi *ὁμο-  
ξεοῦ*, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-  
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-  
lentis & exquisitæ scriptionis dotes vetustatem fer-  
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus  
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-  
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos  
velut in tres classes: quarum, primam Hesio-

operibus τῆς σωζομένης: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδύλλιοι γράφει: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistola tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum. ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periurandam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundia terminos nimia commendatione transiliam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inuilem nec ingraram futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus & regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridii modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucidrata studia in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardi comulic C. Aubrius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmæ Rhodio attribuuntur, quæ præterquam quòd sunt ἀνέγνωτα arbitrata veteris Auctoris effiçia corruptissimæ erant: Ioannes Pediasimus Theocriti Σύγγραφα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σύγγραφος ἀνέγνωται ὁμοίον, διὰ τὴν πλὴν ἡλικίαν ἢ πῶσον ἐπὶ διὰ τὸ ἀκροδίζεσθαι μνημονοῦν δεῖσθαι ἰσορροπίας ἢ ἐξ ἀδυναμίας τὸ ἐπιπέδον τῆς σωζομένης ἢ τῶν μὴ χεῖρ ἢ τῆς ἀσυνέπειας ἀπὸ τῆς ἐκφυλας, πολλὰ ἀμπεύσαν ἀσυνέπειαν. Quæ antè præfatio æquius de Ouo, Alis, ac Securi, & ἰσμοτικῶν



OECONOMIA.

Annotationes in *Epya* ij *Hæmææ*. Philippo Mel.  
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

**THEOGONTIA** eiusdem Poet. Cui addita ge-  
nealogiarum compendiaria descriptio, nobis à  
D.Porto Cretensi communicata, plurimum lucis  
adfert.

II

BYCOLICA.

**THEOCRITIS SYRACUSII**

Eidyllia, apta ad Poeticæ principia excolenda  
quæ à primis pastorum quietis meditationibus  
perfecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus  
ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-  
roas*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipso *Eclo-  
gæ*, i. principio ob oculos posuit,

*Ti gre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.*

V. Vvinsæmius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIA RHODII,

**ΘΥΜ. ΑΛΑΣ. ΣΕΥΡΙΜ.**

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aube-  
rius.

**MOSCHI** Syracusij

**BIONIS** Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerchi-  
tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

**AVSONII** elegans Eidyllium, Græcis vetis-  
simis à Fed. Jamotio redditum.

III.

G N O M I C A.

**THEOGNIDIS** Megarensis vtrustissi-  
mi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus se-  
lectis E. Vineti, J. Hetelij & Schegkij, aliorumq.  
Incubrationibus exposita.

P H G  
P I T  
A m e r  
S O L  
T I R  
S I M  
R H I  
N A  
P A I  
O R F  
M I  
L I  
C A  
E V B  
E R  
M E  
P O S  
M E  
T I M  
mu  
lan  
qu  
th  
de  
Ba  
H C  
tu  
S E  
al  
m  
ap  
A D  
gu  
gn  
fr  
Fruc

PHŒCLIDIS poema admonitorium  
 PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V.  
 Amerpachij aliorumque obseruationibus illustrata  
 SOLOMONIS sententiæ quæ supersunt,  
 TIRTAEL varia,  
 SIMONIDIS pleraque,  
 RHIANI,  
 NAVMACHIL,  
 PANIASIDIS,  
 ORPHEI,  
 MIMNERMI,  
 LINI,  
 CALLIMACHI,  
 EVENTI PARII,  
 ERATOSTHENIS,  
 MENEKRATIS,  
 POSIDIPPI,  
 METHODORI,  
 TIMOCLIS.

Quorum sententias plerasque multi magni scriptores veluti axiomata & oracula non sine honoris præfatione citarunt, Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, Athenæus, Dion, Chrysostomus, Philo ludæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac Basilii cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUITUR eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RV M Libellus, continens aliorum quoque Poetarum sententias: quemadmodum ex indice ad calcem illius tertiæ partis appposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis: quorum nomina idem Index commo-  
 strat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

# Notes du mont Royal

[www.notesdumontroyal.com](http://www.notesdumontroyal.com)

Une ou plusieurs pages sont omises  
ici volontairement.



EX SVEDA.

Tyrtæus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedemoniis, cum aduersus Messenios bellum gererent, victoriæ author fuisse. Est autē vetustissim. utpote qui eodem tempore cum septæ (qui vocantur) sapientibus vixerit, aut etiã antiquior. Floruit saltem circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libro 55.

EX TYRTÆO,  
De virtute.

**N**ON memorandus mihi vir, nec in præiudicandus videtur,  
Seu virtutu pedum seu gratia lucta:  
Neque si Cyclopus habeat magnitudinem & robur,

Et cur redireat Thraciam Aquilonem.  
Et forma sit vel ipse Tithono præstantior,  
Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges.  
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,  
Lingua: que Adrasti suauissimam habeat:  
Neque si gloriam omnem præter bellicam fortitudinē habeat,  
Non enim vir bonus est in bello,  
Si non sustineat eadem videre vicissimam.  
Et propius hostem stare cupiat.  
Hæc virtus est hoc optimum inter homines præambunt,  
Et maxime decorat vii iuuenem, à quo geritur.  
Commune hoc bonum est civitati, & uniuerso populo,  
Si quis vir progressus inter pugnantes in prima aesse  
Constiterit, turpisque fuga prorsus obliuiscatur, (maneat)  
Vitam & animum patientem ob alicuius periculo.

θηό  
κε  
πε  
σι  
δυσ  
ηστ



N  
Obd  
Π  
Obd  
Γ  
Obd  
O  
Ei  
K  
H  
K  
Eau  
O  
N  
Y



ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΦΙΑΔΑ.

Τυρταῖος Αρχιμεινός, Λακων ἢ Μαιήσιος, ἐλεγχο-  
ποιός, ἢ ἀυλητής, ὃν λόγος τοῖς μέτεσι χρῆσάμενον Λα-  
κεδαμονίαις πολιοῦνταις Μισσηλοῖς ὑπικρατεῖρας  
πεπῆσαι, ὅτι ὁ παλαιότερος, συχρονος τοῖς ἐπὶ ἀ κληθεῖ-  
σι σοφοῖς ἢ κὲ παλαιότερος, ἤματι γούνη κτ' πῶ λέ Ο-  
λυμπιάδα ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, κὲ μέλη πο-  
νημαθῆρα εἰς βιβλία ἔ.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

**Ο**ΥΤ' αἰ μνησαίμεν, ἄτ' εἰ λόγῳ αἶδρα π-  
θεῖλω.

Οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἄτε παλασμοσύνης,  
Οὔδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχει μέγας τε  
βίλω τε,

Νικόη ὁ θεῶν Ἐρημῶν Βορέλω.  
Οὔδ' εἰ Τιδωνοῖο φυλῆ χαεῖστερος εἶη.  
Πλατοῖα ὁ Μίδεω κὲ Κιύβοο πλέον.  
Οὔδ' εἰ Ταυταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,  
Γλώσσαν δ' Ἀδρήσου μελιγρομμῶν ἔχει.  
Οὔδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πῶν δούριδος ἀλκῆς.  
Οὐ γὰρ αἶψα γὰδος γίγνεται ἐν πολέμῳ,  
Εἰ μὴ τετληῖν μὲν ἔσθ' ἄν φόνον αἵμα πέντας  
Κεῖ σθῆται ὄρετρον ἔχῃθεν ἰστιαμβρος.  
Ἡδ' ἀρετῆ, τόδ' εἰ ἀέθλον ἐν αἶδρα ποισιν ἀρεῖσον  
Καλλιζόν τε φέρειν γίγνεται ἀδδὲ νέφ  
Ἐσῶν δ' ἑαθλόν τε τὸ πᾶσι τε παντὶ τε δήμῳ,  
Ὅστις αἶψα διαβάς ἐν ποσμά χρισί μὲν  
Ναλεμῆας, ἀισχεῖς ὁ φυγῆς ὅτι ποσὺ λάθεται,  
Ψυχῶν κὲ θυμῶν τλήμονα παρθέμβρος.

Animæque ad mortem obeuntem proximum virū astant  
 Hic vir bonus est in bello.  
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges  
 Asperas, suâque industria præliū fluctus regit.  
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā,  
 Civitatem, & populo, & patrem honestans:  
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,  
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.  
 Hunc verò lugent, pariter iuvenes, senesque,  
 Et grati desiderio tota civitas funus ipsius prosequitur.  
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,  
 Itæque nepotes, & omne posterorum genus,  
 Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,  
 Sed quantum sub terra sit, manet immortalis,  
 Quem se fortiter gerentem manentæque, & pugnancē,  
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.  
 Quod si effugerit, sortem mortis longum inducentis soporē,  
 Et victoria potius splendidam gloriam pugna auferat;  
 Ipsum ex æquo omnes iuvenesque senesque colunt,  
 Multis que incunda affectus ad Ororum abit.  
 Senescens autem inter ciues præcellit, neque quis illum  
 Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.  
 Omnesque in sedibus iuvenes simul & æquales  
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.  
 Huius igitur virtuti ad summū pervenire nunc aliquis  
 Nitatur animo, non remittens bellum.

## EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam  
 O iuvenes? an non veremini vicinos,  
 Quæ tantam ignaviam? In pace autem vobis videmini  
 Sed esse: sed bellum totam regionem infestat.  
 Hunc versum supplent Camerarius.  
 \* Cum sextum aliquis arte in prælio hosti obtendat,  
 Et aliquis moriens ultimis iaculum emittat,

Θαρσύνῃ ἢ πρῶτ' ἄνδρα παρ' ἑστέ.  
 Οὗτος αἴψ' ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.  
 Αἴψα ἢ δυσμύμων ἀνδρῶν ἔστρεψε φάλαγγας  
 Ἰρηνίας, σπυρὴν τ' ἐχέει κύμα μάχης.  
 Αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πρῶτ' ἔλπει ὄλεσε θυμὸν,  
 Ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' Ὀκλειέας.  
 Πολλὰ δ' αἰσείδεις ἢ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,  
 Καὶ δὴ δῶρ' ἴσθις ἀνὴρ ἐληλαμένος.  
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,  
 Ἀρχαίῳ ἢ ποδῶν πᾶσα κέκμηθε πόλις.  
 Καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνδράποισι ἀρίσται,  
 Καὶ παῖδων παῖδες καὶ γῆρας ἔξοπισσω.  
 Οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ὑπόκλυται ἔσθ' ὄνομα αὐτῆς,  
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς ἄφ' ἑὸν γίγνεται ἀδύνατος,  
 Οὐκ ἀρίστου γὰρ μὲν ὄντα τε μεθ' ἀνδρῶν τε  
 Τῆς ἄσπ' καὶ παῖδων θυῶρος ἄρης ὄλεση.  
 Εἰ ἢ οὐρα μὲν κῆρα τεινπλεγῆος θανάτοιο,  
 Νεικῆσας δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν θυγὸς ἔλοι.  
 Πᾶντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιῶ.  
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παίδων ἔρχεται εἰς αἰδῶν,  
 Γηροσκόων δ' ἀσπίσι μετασφίπει, ἐδὲ τις αὐτὸν  
 Βλάπτειν ἔτ' ἀνδρῶν ἔτε δίκης ἐδίλη,  
 Πᾶντες δ' ἐν δόμοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτῶν  
 Εἰκοὺς ἐν χώρῃ, οἳ τε παλαιότεροι.  
 Ταῦτις νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἀκρον ἰλιάδ' ἔχει  
 Πειρηάδω, θυμὸν μὴ μεδίαις πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΤ Τ ΟΥ.

ἢ Κωμῆς.

Μέγιστος κατὰ κείδεις; κότ' ἄνθρωπον ἔχει θυμὸν,  
 Ὄνει; οὐδ' αἰδέσθαι ἀμφοτέρων ἄσπ' ἔκλυτον,  
 Ὄ δ' ἄλλω μεδίοντες; ἐν εἰρήνῃ ἢ δοκῶντο  
 Ἡδ', ἀτὰρ πόλεμος γαίῃ ἀπάσταν ἔχει.  
 Εὐ νῦν τις ἀσπίδα θεῶν ἐναντιῶντος πολεμίζων.  
 Καὶ τις δόποθ' ἴσθ' ἔσθ' ἀκρον ἰλιάδ' ἔχει.

Κκ iiij

Honori enim est & ornamento viro pugnare  
 Pro patria, & liberis, & tenera uxore  
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quodcumque  
 Par. & destinauerint. Sed age quispiam recta pergat  
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus  
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.  
 Non enim mortem effugere fatale est  
 Virum, ne que si à maioribus immortalib. genus ducat.  
 Sape quis elapsus è pugna sonituque telorum,  
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.  
 Atque hæc sanè nec amicus est populo, nec gratus:  
 Illū v. magnus & paruus deslent siquid passus fuerit.  
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat  
 Defunctum, viuentem verò instar semidei c. it.  
 Nam coram inuentur illum velut surrem:  
 Quippe solus multorum aquat facinora.

## E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:  
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.  
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuatis,  
 Quin recta quisque hostibus securum obuerrat  
 Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,  
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.  
 Nostis enim quam grauia sint Martis luctuosi opera,  
 Nostis etiam impetum permolesti belli.  
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,  
 Iuuenes, utrumque satis experiti estis.  
 Nam ex illis qui audent unà persistentes  
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,  
 Per pauci occidunt, retròque seruant populum:  
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.  
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,  
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dedit.

Ξυμμέν τε δὴρ ἄρα καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι.  
 Γῆς περὶ κὺ πύδαυ, κούρω δὲ τ' ἀλάχου,  
 Δυσρῆσαι. Δαυρῶν δὲ πῶλ' ἔσεται, ὀπισότε κεν  
 Μοίραυ ὀπιηλώσω· ἀλλὰ τις ἰδύς ἴτω,  
 Ἐχός ἀιάχευός κὺ ἴω ἀσπίδος ὄχημαυ ἦτορ  
 ἔλαος τὸ πρὸς τὸν μῆλυ μὲν κ' ἀπὸ πύδαυ.  
 Οὐ δὴρ κω· δαυρῶν γε ἀγαυῶν εἰμαρμόν ὄσιν.  
 Ἀνδρ' ἔδ' εἰ πρὸς γόνων ἠΐψως ἀδανύτων.  
 Πολλὰ κὺ δαυρῶν τὰ θυζάν κὺ δαυρῶν ἀλοττων  
 ἔρχεται ἐν δ' οἴκω, μοίωσ κίχαι δαυρῶν.  
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπαυ ὄσμε φίλος, κ' ὃ ποδῶνός·  
 Ἴόν δ' ἔ' ὀλίγος σενά χιτῆ μεγας, ἡν τι πύδαυ.  
 Δαυρ' γδ ξυμπάυ τι ποδοι κρητῶρ ὄσμενος ἀνδρὸς  
 Ἐνήμοντος ζῶων δ' ἄξιους ἠμῶν.  
 Ὡσπερ δὴρ μὲν πύργον ἐν ὀφθα μοίτην ὄσμεν,  
 Ἐρθεῖ γδ πολλὰ ἄξιαι μοίωσ ἰών.

11.  
11.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γδ αἰκνῶν γῆρος ἔσ' ἴ.  
 Θαρσεῖτ', ἔπω Ζεὺς ἀνχέναι λοζόν ἔχ'·  
 Μηδ' ἀνδρῶν πληθύνει μείων τε, μηδὲ φοβεῖσθαι  
 Ἰδύς δ' ἐ' πρὸς μάχους ἀσπίδ' ἀπὴρ ἔχεται,  
 Ἐχθρῶν κὺ ψυχῶν δέ μῆμος, δαυρῶν κ' ὃ μελάνας  
 Αὐγαῖσιν κίχαι ἡελοτο φίλας.  
 Ἴσε δὴρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀειδήλα·  
 ἔδ' ὃ ὀργῶν ἔδεικν' ὡγατ' ἐκ πολέμου.  
 Καὶ μὲν ὀβιζόντων τὲ διωκάντων τ' ἔχθμεθε  
 Ὡνείοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κρητὴν ἡλάσαστε.  
 Οἱ δὴρ γδ πολυαῖσι παρ' ἀλλήλοισι κρηόντες,  
 Ἐς τ' αὐτοχέδιν κὺ πρὸς μάχους ἰέναι,  
 Πανούτεροι θνήσκασι, σάσσοι ὃ λαδὸν ὀπίσσω·  
 Τριασάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπὸ λαλ' ἀρετῆ.  
 Οἱ δ' εἰς δ' ἀνποτε ταῦτα λέγων ἀνύσθεν ἔκαστε  
 Ὅσ' ὃ αἰ ἀσχερ' πύδαυ γίγεται ἀνδρὶ κρηῖ.  
 Κκ 119

Ignominiosum nanque est tergum sauciare  
 Viri fugientis in aduerso praelio.  
 Turpe quoque est cadauer in puluere prostratum,  
 Atque tergo hasta cuspide vubneratum.  
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pedè  
 Terra infixò, labia dentibus premordens:  
 Femora, & tibia infernè, nec non pectus humeròsque,  
 Lati clypei umbone contegens.  
 Dextra verò manus validam hastam torqueat,  
 Terribilèmq; in capite cristam motet.  
 Fortia aggrediens facta discat bellare,  
 Nec à telis procul absit clypeum gerens.  
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta  
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:  
 Et pedem pedi iungens, clypeumque clypeo admouens,  
 Nec non cristam crista, galeamque aptans galea,  
 Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,  
 Vel gladij capulo, uel hasta prælonga arrepta,  
 Vos autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde alij  
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus,  
 Hastasque leues contorqueete in hostes,  
 Vestram prope armaturam permanentes.

## B I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidat  
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.  
 At si quis urbe sua pinguibusque aruis relictis  
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum:  
 Cum chara matre vagans, & sene parente,  
 Cumque paruulis filiis, & adolescentula vxore.  
 Inuisus namque erit ad quoscunque peruenerit,  
 Indigentia victus & odiosa paupertate.  
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat,  
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀρχαίον γὰρ ὄπιθεν μεταφρονὸν ὄβρι θαίξειν  
 Ἄνδρες φθίζοντες θνήσκον ἐν ποταμίῳ·  
 Αἰσχερὸν δὲ ὄβρι νέκυσ κατακείαθρος ἐκ κινήσει·  
 Νῶτον ὄπισθ' αἰχμὴν δουρὸς ἐκπλαμύρος.  
 Ἀλλὰ περὶ διαβάς μὲν ἴτω ποσσὶν ἀμφοτέρωσιν  
 Στρωχθεὶς ὅπῃ γῆς χεῖρας ὀδύσει δακνῶν.  
 Μερύς τε κνήμας τε καὶ τῶν κνύ σέρνα καὶ ὄμους  
 Δασίδος θυρεὶν γαστρὶ καὶ ἠψαλφύρος  
 Δεξιτερῇ δὲ εἰ χειρὶ πνασέτω ὄβριμον ἔγχος·  
 Κινεῖτω δὲ λόφος δειλὸν ἔσθ' κίφα ἦς.  
 Ἐρδων δὲ ὄβριμα ἔργα διδασκείδω ποταμίσειν,  
 Μίνδ' ἐκ τῶς βεβείων ἐσάτω κισσὶ δ' ἔχρον.  
 Ἀλλὰ περὶ ἐγὺς ἰών, αὐτοχερδὸν ἔχει μακρῶν  
 Ἡ ξίφει οὐτάζων θνήσκον ἀνδρῶν ἔπη.  
 Καὶ ποταμὸν παρ' ποσὶ θνήσκον ἀσπίδος ἀσπίδ' ἔρεισάσθ'·  
 Ἐν δὲ λόφον τε λόφος καὶ κινύτω κινύων  
 Καὶ σέρνον σέρνω πεπλάσθρος ἀνδρὶ μακρῶν  
 Ἡ ξίφει καὶ πῶν ἢ δόρυ μακρὸν ἐσθ' ἰών  
 Τμῆς δὲ ὄβρι μῆτις ἴσθ' ἀσπίδος ἄμφοτερον ἄλλος  
 Πτωσσόντες μεγάλοι βίβλητε χρομαδίσει.  
 Δούρασί τε ξυσίσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς  
 Ταῖσι παροπλίας πλησίον ἰσθ' ἄλλος.

## ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τεθνῶσθαι γὰρ καλὸν ὅπῃ θρομάχισσι πρῶτοντα  
 Ἄνδρ' ἀγαθὸν, ὅπει ἢ πατεὶ δι μαρνάθρον.  
 Τῶν δὲ αὐτῶν ἀπολιπόντα πόλιν καὶ πονας ἀγρῶν  
 Πτωχύνει πάντων ἐσθ' ἀνιερῶν τῶν  
 Πλαζόμεθρον σὺ μῆτις φίλη καὶ πατεὶ γέροντι  
 Παισὶ τε σὺ μικρῶν, καὶ οὐδὲν τ' ἀλόχρ.  
 Ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσται ἔς κεν ἱκνῆται,  
 Χρημοσὺν ἢ τ' εἰκὼν καὶ συγερῆ πῶν.  
 Αἰσχυρὸν τε γῆρας, καὶ δὲ ἀγλαὸν εἶδος ἐλίχρ.  
 Πᾶσι δὲ ἀδυμῶν καὶ κηρότης ἰπῆται.

- Tandem sic errantem hominem nulla decori cura  
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.  
 At nos unimoforti pro terra hac pugnemus, & pro liberis  
 Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.  
 O iuvenes, arte inuicem iuncti, pugnate,  
 Neque turpe fuga, aut timoris initium facite.  
 Sed magnum fortemque contipite animo impetum:  
 Nec pugnautes aduersus hostes vitæ rationem habete.  
 Veterani aut, quorum genua non amplius sanæ agilitatē  
 Grandæuæ relictis ne fugite.  
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus.  
 Iaceat ante iuuenes vir senior,  
 Candidum iam habens caput, barbâque canam,  
 Animam efflans fortem in puluere,  
 Cruentâ tharis manibus pudenda tegens,  
 (Quæ oculis intueni turpe & indignum est.)  
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similibus  
 Et pulchrum puertatis florem habeat. (est,  
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis  
 Est, inuis adhuc, strenuus, a si in prima acie ceciderit.  
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede  
 Terræ infixis, labia dentibus premordens.



EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans, multos Simonides,  
 postremum. his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum  
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-  
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post bel-  
 lum Troianum. Primus Iambos scripsit secundum  
 quosdam.

Ξεῖ' οὕτως ἀνδρὸς τοὶ ἀλωμῆν ἐδ' ἐμὶ ἔσθην  
 Γίγνεται, ἐτ' αἰδώς εἰς ὀπίσω τελέει.  
 Οὐμῶ γῆς παρὶ τῆς ἤμα χρόμαδα, κῆ παρὶ παρῶν  
 Θηῖσκαμῶν, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.  
 Πένου, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,  
 Μιδὲ θυγῆς ἀφ' ἑσῶς ἀρχετέ, μιδὲ φάβε.  
 Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε κῆ δῆμιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,  
 Μιδὲ φιλοφύχτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.  
 Τοὺς ἤ παλαιότερος ἂν ἐκίτη γούνατ' ἔλαφρα,  
 Μὴ καταλείποιτε, φέγγετε δ' αὐτὸν γυραύς.  
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῆτο μῦθ' ἄσσομαχισὶ πεσόντα  
 Κεῖσθαι παρὸς αὐτὸν ἄνδρα παλαιότερον,  
 Ἥδη λυθὴν ἔχοντα κερῆ πολλόν τε γῆρειον,  
 Θυμὸν, δότο πῆοντ' ἄνδρα ἐν κοίην,  
 Αἰματόντ' αἰδέει φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,  
 (Αἰσχροὶ τὰ γ' ἄσσομαχοῖ κῆ τομεισθὸν ἰδέειν.)  
 Καὶ χεῖρα γυμναδέντα γούσσι ἤ πῶντ' ἐπέσικεν,  
 Οφ' ἄρα πῆς ἤσθης ἀγλαὸν ἄνδρος ἔχη.  
 Ἀνδράσι μὲν θυτοῖσιν ἰδέει, ἑσῶς τῆς ἤμιαξῆ  
 Ζαὸς ἑὸν, κερὸς δὲ ἐν ἄσσομαχοῖσι πεσόν.  
 Ἀλλὰ πῆ δ' ἀδελφῶν ἀμῆτω πῶν ἀμφοτέροισι  
 Σπρηχθεῖς ὅπῃ γῆς, χεῖλος ὀδύσει δακρῶν.



ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΤΙΔΑ,  
 Περὶ Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κεῖνα, Ἀμοργῆνος, ἰαμβογράφος. ἔγραψεν ἑλεγμῶν ἐν βιβλίοις β. ἰαμβες, γῆρον ἤ καὶ αὐτὸς μῦθ' οὐ καὶ ἑπὶ τῶν περὶ τῶν, ἔγραψεν ἰαμβες πρὸς αὐτὸς κατὰ πῆας.

# Notes du mont Royal

[www.notesdumontroyal.com](http://www.notesdumontroyal.com)

Une ou plusieurs pages sont omises  
ici volontairement.

QVORVM POEMATATA HOC  
ENCHIRIDIO CONTI-  
nentur, Elenchus.

- THEOGNIS* Megarenfis, pag. 7  
 Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.  
 78.  
*PHOCYLIDES*, pag. 101  
 Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæū,  
 tum apud Stobæum, pag. 112  
 Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-  
 chio, pag. 124  
*PYTHAGORÆ* carmina aurea, pag.  
 122.  
 Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-  
 pach. 126.  
*SOLOONIS* sententiæ elegiacæ, pag. 131  
 Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à  
 Clemente Alexand. pag. 143  
*TYRTHÆVS* de Virtute bellica, pag.  
 147.  
 Alia eiusdem, pag. 149  
*SIMONIDES* de vita humana, pag. 157. &  
 165.  
 Eiusdem iambi de mulieribus, pag.  
 158.  
 Gnemica eiusdem in mortem, pag.  
 163  
*RHIANI*, de imprudentia, pag.  
 171.  
*EX NAYMACHI* scriptis sca-

P

Ex

M

L

C

E

E

M

P

M

T

sententia. pag. 173  
 Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

PANIASYDIS in incontinentiam, 177

Ex ORPHEO, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quod breuis sit, 184

Epigrammata eiusdem, 187

LINI in Prudentiam & Spem, 189. & 191

CALLIMACHI nonnulla, 191

EVENI Parj sententia, 193

ERATOSTHENIS Cyrenais, 195

MENECRATIS Comici, 197

POSIDIPPI Cassandrij, ibid. & 265

METRODORI Atheniensis, 199

TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267



HOS AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum  
 Poetarum sententias singulares: quarum capita  
 hæc sunt.

IN	Artem,	226	
Amantem,	212	Attentionem,	226
Amicum & Amicos,	230	Auarissam,	224
Animum,	352	Audaciam,	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iustus,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentio,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositas,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odis,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Ininria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, &amp; diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precebus,</i>	212
		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Interuando,</i>	220	<i>Pulsatitudine,</i>	214

I N

Superbiam,

228

208  
218

Regem,  
Rum,

202  
204

DE

Tempore, 214, & 214

I N

Tolerantia, 228

210  
218  
220  
214

Sanitatem,  
Senectutem,  
Servos,  
Silentium,  
Somnum,  
Spem,

228  
204  
210  
226  
228  
210

DE

Veritate, 202  
Vita, 202, & 212  
Vituperio, 234  
Voluptate, 212  
Virtute, 200

Ex Jo. Hertelij versione.



ADDITA SVNT EIVSDEM CVM superioribus argumenti nonnulla ex veterum Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novae seu medicorum Comediz Poeta fuit, 235

- ALEXIDIS Thurg, 240
- AMPHIDIS Atheniensis, 242
- ANAXANDRIDIS Rhodij, 243
- ANTIPHANIS Carystij, 244
- APOLLODORI Geloi, 248
- DIPHILI Sinopensis, 249
- MENANDRI Atheniensis, 250
- DIODORI Sinopensis, 258

214  
234  
218  
216  
212  
206  
234  
  
232  
200  
210  
218  
204  
  
216  
212  
224  
216  
  
206  
212  
200  
212  
218  
208  
212  
232  
214

I N D E X.

EVVLI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PEREGRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	263
ERIPHI	265
CLEARCHI.	207

B

FINIS.